

hævder, at Snive som saadan have vi ikke her hjemme, den indføres kun ved Smitte. Hvis der var Tale om et fuldstændigt Forbud, vilde jeg sætte mig derimod, men at træffe saadanne Foranstaltninger, som medføre, at man ved Indførsel fra Udlandet maa opstalde sine Heste i en Karantæne her, ligesom vi andetsteds maa gøre med vort Kvæg, er dog virkelig saa ubetænkeligt, at man nok maa kunne gaa med dertil, navnlig i en Stat, som lider saa meget under agrariske Tilbøjeligheder andetsteds fra. Det er jo dog vitterligt, at Mund- og Klovesyge ikke forekommer her hjemme som nogen Nationalsygd. Det, som vi her hjemme kalde Mund- og Klovesyge, antager jeg, er en ganske anden Sygd. end den, som er saa farlig i England, thi den Mund- og Klovesyge, jeg har set, har virkelig været overmaade ubetydelig. Det er altsaa Faren for vor Udførsel til Udlandet, der gør, at jeg ønsker en Karantæne over for de Steder, hvor man faktisk kan oplyse, at der i rigt Maal er Snive til Stede mellem Hestene. Om dette nu er Tilfældet i Rusland eller ikke, ved jeg ikke. Det skal jeg ikke udtale mig om, men det kunde jo undersøges af den ærede Minister, og hvis det da findes, at Sniven i et Land, der indfører Heste hertil, er meget udbredt, forekommer det mig ganske naturligt, at vi vare os og sikre os lige over for den deraf flydende Fare.

Forespørgeren (la Cour): Ja, jeg kan underskrive, hvad den ærede sidste Taler sagde. Der blev rettet et Spørgsmaal til mig fra det ærede 11te kongevalgte Medlem (Hage) om, hvilke Foranstaltninger jeg anser for betryggende. Det er ikke min Sag at udtale mig herom i det enkelte, det er noget, som Sundhedsraadet og den højtærede Minister maa komme overens om. Men det lader jo til, at den højtærede Minister mener, at der ingen Fare er, og at vi vedblivende skulle være udsatte for Indførslen af Smitte fra Rusland. Først naar den har foraarsaget nogen alvorlig Skade, finder han Anledning til at træffe Foranstaltninger derimod. Jeg tror, at en stor Del af Landmændene ikke vil være den højtærede Landbrugsminister taknemmelig for denne hans Anskuelse.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen) rettede forskellige Bemærkninger til mig. Hans Opfattelse var jo den, at det for vor Hesteudførsels Skyld var

nødvendigt, at der blev foretaget ekstraordinære Skridt over for Indførslen af Heste her til Landet. Hvis det ærede Medlem havde Ret i, hvad han udtalte, at Snive-sygdommen optraadte idelig og idelig. . . . (Juul-Rysensteen: Det sagde jeg ikke) . . . Jo, det ærede Medlem sagde „idelig og idelig“, det skal ganske sikkert Rigsdagstidenden vise. Hvis det var Tilfældet, vilde der være Grund til at foretage saadanne ekstraordinære Foranstaltninger. Men det er jo kun ganske enkelte Tilfælde, der er forefaldne i de sidste 4 Aar. Derfor tror jeg ikke, at der er nogen Grund til at foretage noget ekstraordinært i den Henseende, og jeg er tilbøjelig til at mene, at en saadan Foranstaltning snarere vil skade vor Udførsel end gavne den, navnlig over for det Land, som det ærede Medlem ganske sikkert tænker paa.

Forespørgeren (la Cour): Ja, jeg vil med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en lille Smule om det Tilfælde, som forefaldt oppe i Hjørring Amt, for at overbevise den højtærede Landbrugsminister om, at naar Smitten først er inde, vil det være vanskeligt at begrænse den, selv om det er lykkedes hidtil at holde den inden for et passende Omraade. Der staar her: „Gaardejer, Hestehandler A. Carlsen i Vols-holt (Børglum Herred) købte nemlig i April 1897 af S. Vestergaard, Vrejlev Mølle, to russiske Vallakker, som nylig vare indførte over Kjøbenhavn fra Rusland. De flød af Næsen, da Carlsen fik dem, men det antoges for Kværke. 8 Dage senere solgte Carlsen dem til Proprietær C. Hartmann til Ulstrup og Holmen, St. Olai Sogn, Hjørring. I Marts 1898 bortbyttede han dem igen til Carlsen, hos hvem de stode, indtil de den 12. April solgtes ved Carlsens Hesteauktion. De viste stadig stærkt Næseflød, og den ene, der købtes af Høker C. Degner, Hundeleiv i Jelstrup, døde faa Dage senere under Dyrlægbehandling. Den anden solgtes til Møller R. Christiansen (Kornum) af Rakkeby Mølle, som kun havde den ene Hest; den flød stadig stærkt, og Prof. Bang fandt ved sit Besøg hos ham Væggen ferniseret af indtørret Pus. 5. September førte Mølleren den til Brønderslev Marked, hvor den først stod en Time i Krøstalden sammen med mange Heste og saa fremstilledes til Salg, efter Sigende dog kun i kort Tid.“ Saaledes kunde jeg blive ved at vise, hvorledes Sygdommen, naar Heste, der have Snive, først ere komne ind, uhyre let kan faa en overordentlig Rækkevidde. Lad os være glade